

פֶּרֶק רֵאשׁוֹן

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַמְצָוָה. הָרִי זֹאת לְפָנֶיךָ שְׁתַּכְּלִית בְּרִיאַת הָאָדָם לֹא הִיְתָה כִּי אִם לְכוֹנֶנָה זֹאת. וּמָה רַבּוּ כְמוֹ רַבּוּ כִּמָּה פְּסוּקִים הַמּוֹרִים מֵהֶם פְּיוּצָא בָּהֶם שְׁתַּכְּלִית בְּרִיאַת הָאָדָם לְכוֹנֶנָה זֹאת.

וּבִזְהָר חֲדָשׁ פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף יז):
וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים
גֵּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם' (בראשית ב ח), רַבִּי יוֹסִי
וְרַבִּי חֵיָא אָמְרוּ תַרְוִיְהוּ, פְּתִיב (שיר
השירים ו יא) 'אֶל גִּנַּת אֶגְזוֹ יִרְדְּתִי לִרְאוֹת
בְּאֵבִי הַנְּחָל', רֵאָה כִּמָּה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם
לְהִרְהֵר וּלְדַקְדַּק בְּלֵב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
וּלְפַשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וּלְדַקְדַּק בְּכָל עֲנִינָיו
וַיִּהְרַהֵר בְּלִבּוֹ שְׁלֹא בְּרָאוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְנִתְּן בּוֹ נְשִׁמָּה עֲלִיוֹנָה וּמַעֲלָה עַל
שְׂאֵר בְּרִיּוֹתָיו אֲלֹא לְהִרְהֵר בְּעֲבוּדָתוֹ
וּלְהַדְבִּיק בּוֹ וְלֹא יִלְךְ אַחַר הַהֶבֶל כּוֹי'.

עוֹד שָׁם זֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר רַבִּי תַנְחוּם
אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי, לֹא עֲשָׂאוּ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם אֲלֹא לְהַשְׁתַּדֵּל
בְּכַבּוֹד קוֹנוֹ, הִדָּא הוּא דְקָתִיב (ישעיה מג
ז) 'כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאשִׁיתוֹ,
מֵאֵי 'לִכְבוֹדִי', לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְדַעַת אֶת
כְּבוֹדִי וּלְחַשֵּׁב מִמַּעֲשָׂיו שְׂיִנְתֵן לוֹ חֵלֶק
טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, עַד כְּאֵן.

וּבִזְהָר פְּרָשַׁת בְּהָר זֶה לְשׁוֹנוֹ (כדף קיא):
בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא: 'כִּי לִי בְּנֵי

יְחִוּד הִירְאָה וְאַהֲבַת הַעֲבוּדָה הַבְּאָה
מִמֶּנָּה, הִיא עֶקֶר כְּוִנַּת הַבוֹרָא
יְתַבְרַךְ שְׂמוֹ וַיִּתְעַלָּה בְּבְרִיאַת הָאָדָם,
שְׂיֵהָא הָאָדָם עוֹבֵד אוֹתוֹ יְתַבְרַךְ
וּמַעֲבוּדָתוֹ יִגִּיעַ נַחַת רוּחַ לְהַבוֹרָא
יְתַבְרַךְ וַיִּתְעַלָּה. דְּבַר זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה
וְשְׁנוּי בְּנִבְיָאִים וּמְשַׁלֵּשׁ בְּפִתּוּבִים.
כְּתוּב בַּתּוֹרָה בַּתַּחֲלַת בְּרִיאַת הָאָדָם
בְּפְרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (ב טו) 'וַיִּנְחַחוּ בְּגֵן עֵדֶן
לְעִבְדָּה וּלְשִׁמְרָה', וְדָרְשׁוּ רַז"ל (זהר ח"א
כוז.) 'לְעִבְדָּה' זֶה מַצּוֹת עֲשֵׂה וּלְשִׁמְרָה'
זֶה מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. שְׁנוּי בְּנִבְיָאִים,
בִּישְׁעִיָּה (מג כא) 'עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי תַהֲלִתִּי
יִסְפְּרוּ'. וּמְשַׁלֵּשׁ בְּפִתּוּבִים, בְּקַהֲלַת (ג
יד) פְּתִיב 'וְהֶאֱלִהִים עֲשֵׂה שְׂיֵרָאוּ
מִלְּפָנָיו'. וּפְרַשׁ הַחֲסִיד בַּעַל חוֹבַת
הַלְּבָבוֹת, שְׁתַּכְּלִית עֲשִׂית הַבְּרִיאָה
הִיְתָה בְּשִׁבִיל הִירְאָה וּמֵהִירְאָה בְּאֵה
הַעֲבוּדָה. כִּי עֲנִין יִרְאָה נֶאֱמָרָה בְּעִבְדָּה,
כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (מלאכי א ו) 'אִם אָב אֲנִי אֵיָה
כְּבוֹדִי וְאִם אֲדוֹנִים אֲנִי אֵיָה מוֹרְאִי'.
וּבַחֲתִימַת סֵפֶר קַהֲלַת פְּתִיב, 'סוּף דְּבַר
הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת אֱלֹהִים יִרְאָה וְאֶת מַצּוֹתָיו
שְׂמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם', וְדָרְשׁוּ רַז"ל
(ברכות ו:) 'כִּי לְדַבֵּר זֶה נִבְרָא כָּל הָאָדָם.
וְעוֹד דָּרְשׁוּ (שם): כָּל אָדָם לֹא נִבְרָא
אֲלֹא לְצַוֹת לְזֶה. נִמְצָא שְׁתַּכְּלִית כָּל
הַבְּרִיאָה לֹא הִיְתָה אֲלֹא בְּשִׁבִיל הָאָדָם

בגניזו בכל רזין דביתה. ואף על גב דאקרי בן כו' לא יפוק גרמה מכללא דעבד למפלח לאבוי בכל פולחנין דאנון יקרא דאבוי, ויהכי אצטריף לכול בר נש למיהוי לגבי אבוי בן לחפשא בגניזו ולמנדע רזין דביתה ולאשתדלא אבתריהו ולמחזי לגבה אבוי עבד כו'. בפולחנא דבר נש פלח לה לקודשא בריהו הוא אית פולחנא דאצטריף בר נש לאתכללא בתרויהו למיהוי עבד וכן לאתעטרא בה בקודשא בריהו הוא, ומה איהו, דא פולחנא דצלותא, דאצטריף למיהוי בה עבד וכן לאתכללא בדרגין עלאין אלין למפלח ולא תקנא צלותא ברוזא דעבד למפלח פולחנא דתקונא דעלמין ולא תדבקא רעותה ברוזין

ישראל עבדים' (ויקרא כה נח), *פקודא לעבד בכל מיני עבודה במקדש ולבר ממקדש, בכל אינון פולחנין דאקרי עבודה, בצלותא, לאשתדלא בתר פקודי אורייתא דכלא אקרי עבודה, כעבדא דאשתדל בתר מארה בכל מה דאצטריף כו'. בתרין זינין אקרון ישראל להקדוש ברוף הוא, אקרון עבד, דכתיב (שם) 'עבדי הם', ואקרון בנים, דכתיב (דברים יד א) 'בנים אתם לה' אלהיכם'. בזמנין דידיע לה בר נש להקדוש ברוף הוא בארעא כלל בדין אקרי עבד, דעביד פקודא דמארה ולית לה רשו לחפשא בגניזו וברוזין דביתה. בזמנא דידיע לה בר נש בארעא פרט, בדין אקרי בן רחיקא דלה כבן דחפיש

❁ באור הוהר הקדוש ❁

וכו', אל יוציא את עצמו מכלל של עבד, לעבד את אביו בכל העבודות שהן כבוד אביו. וכף צריף לכל בן אדם להיות בן לגבי אביו, לחפש בגניזו ולדעת סודות ביתו ולהשתדל אחריהם, ולהיות עבד לגבי אביו וכו'. בעבודה שכן אדם עובד לקדוש ברוף הוא יש עבודה שצריף אדם להכלל בשניהם, להיות עבד ובן, להתעטר בקדוש ברוף הוא. ומהו, זו עבודת התפלה, שצריף להיות בה עבד ובן, להכלל בדרגות העליונות הללו. לעבד ולהתקין תפלה בסוד של עבד, לעבד את העבודה של תקון העולמות, ולהדביק רצונו בסודות החכמה, להתדבק ברבו בגנוים עליונים כראוי.

א. מצוה לעבד בכל מיני עבודה במקדש, ומחוץ למקדש בכל אותן עבודות שנקראות עבודה, בתפלה, להשתדל אחר מצות התורה, שהכל נקרא עבודה, כעבד שמשתדל אחר רבו בכל מה שצריף וכו'. בשני סוגים נקראים ישראל לקדוש ברוף הוא עבדים, שפיתוב 'עבדי הם', ונקראים בנים, שפיתוב 'בנים אתם לה' אלהיכם'. בזמן שמכיר האדם את הקדוש ברוף הוא בדרך כלל, אז הוא נקרא עבד שעושה מצות רבו, ואין לו רשות לחפש בגניזו ובסודות ביתו. בזמן שמכיר אותו האדם בדרך פרט, אז נקרא בן, אהוב שלו, כמו בן שמחפש בגניזו, בכל סודות ביתו. ואף על גב שנקרא בן

דחכמתא לאדבקא במארה בגניזין
עלאין כדקא חזי.

דיחיד וילאתעסקתא יחיד ביחיד. ורזא
דתרין כו' עד כאן לשונו.

בן אתדבק תדיר באבוי בלא פרידא
כלל לית מאן דימחי בידוי. עבד
עביד פולחנא דמארה ואתקין תקוני
עלמא, מאן דהוי תרוניהו בכללא חד
בחבורא חדא דא איהו בר נש דאתקין
רזא דכל מהימנותא בכללא חדא בלא
פרידא כלל, ומחבר בלא פחדא. דא
איהו בר נש דקודשא בריה הוא אכריז
עלה בכל אלין חילין ומשרין דכל
עלמין ובכל אינון רקיעין, אזדהרו
בפלניא מהימנא דבי מלכא דכל גנזי
דמארה בידה, ופאה איהו בהאי עלמא
וופאה איהו בעלמא דאתי. מההוא
יומא ולהלאה אשתמודע בר נש
ואתרשים בעלמין בלהו, בשעתא
דאצטרין כל חילין ומשרין כולהו
אזדהרן למנהי גבה, וקודשא בריה הוא
לא בעי אלא איהו בלחודוי. וקלא
אתערי, יאות הוא ליחיד למנהי גבה

ולכל יעלה על לב האדם שהשם
יתברך צריך חס ושלום
לעבודתנו כבודן הצריך לעבד
שישמשו והוא נצרך לשמוש ההוא,
על בן גלה לנו בתורתנו הקדושה אצל
הקרבנות (ויקרא א ט) 'אשה ריח ניחוח
לה', ודרשו רז"ל (ספרי שם): נחת רוח
לפני שאמרתי ונעשה רצוני. נמצא
מפרש בשום שכל והבן, שמהעבודה
אין להשם יתעלה כי אם הנחת רוח.
וכיון שכן הוא, שכל עקר בריאת האדם
הוא לעשות נחת רוח ליוצרו יתברך,
השכל מחיב שישתדל האדם כל ימי
חיו להרבות נחת רוח להבורא יתברך
ויתעלה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע.
אך מהות הנחת על דרך כלל הוא
היראה והאהבה, כמאמר הכתוב
(דברים יב) 'ועתה ישראל מה ה' אלהיך
שאל מעמך כי אם ליראה וגו' ולאהבה'

באור הנהר הקדוש

בפלוני נאמן בית המלך, שכל גנזי רבו
בידו. אשריו בעולם הזה, ואשריו בעולם
הבא. מאותו יום והלאה נודע האדם
ונרשם בכל העולמות. בשעה שצריך, כל
החילות והמחנות, בלם מזהרים להיות
אצלו, והקדוש ברוך הוא לא רוצה אלא
אותו בלבדו. וקול מתעורר, ראוי הוא
ליחיד להיות אצל היחיד ולהתעסק יחיד
ביחיד. והסוד של שתי וכו'.

בן נדבק תמיד באביו ללא פרוז כלל, אין
מי שימחה בידו. העבד עושה עבודת רבו
ומתקן תקוני העולם. מי שיהיה שניהם
בכלל אחד, בחבור אחד, זהו אדם
שמתקין את סוד כל האמונה בכלל אחד,
ללא פרוז כלל, ומחבר את הכל כאחד.
זהו בן אדם שהקדוש ברוך הוא מכריז
עליו בכל אותם חילות ומחנות של כל
העולמות ובכל אותם הרקיעים, הנהרו

שֵׁשׁ לְהַבְרָא יִתְבַּרֵּךְ יוֹתֵר שֶׁעֲשׂוּעַ
וְתַעֲנוּג מִשְׁבָּחָיו שֶׁל אָדָם הַתַּחֲתוֹן יוֹתֵר
מִשְׁבָּחִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם.

זוּה לְשׁוֹן הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת אַחֲרֵי
(דף טו.) : ² תַּאֲנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כַּמָּה רְתִיכִין כַּמָּה חִילִין אֵית לֵהּ, כַּמָּה
שׁוּלְטָנִין מִמָּנָן מִשְׁתַּכְּחִין בְּפוֹלְחָנָהּ, כַּד
זְמִין לְהוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא אַכְתֵּר לֹון
בְּכַתְרִין קְדִישִׁין כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, אֲשֵׁרִי
לֹון בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוֹן
בְּפוֹלְחָנָהּ, קְשִׁיר לְכַלְהוּ עֲלָאי בְּהוּ
בִישְׂרָאֵל, וְחֻדְוֹן לָא עֲאֲלִין קַמִּיהּ
וּפוֹלְחָנָא לָא אַתְעַבַּד קַמָּה לַעֲיָלָא עַד
דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין לְתַתָּא. כָּל זְמָנָא
דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּכְּחִין בְּפוֹלְחָנָהּ דְמַאֲרִיהוֹן
לְתַתָּא הָכִי נְמִי לַעֲלָא כְּבִיכּוֹל, בְּזְמָנָא
דִּישְׂרָאֵל בְּטָלִי פּוֹלְחָנָא לְתַתָּא בְּטָלִי
לַעֲלָא וּפוֹלְחָנָא לָא אֲשַׁתְּכַח לָא לַעֲלָא
וְלָא לְתַתָּא. וְעַל דִּישְׂרָאֵל בְּטָלִי פּוֹלְחָנָא
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד שָׂרָאן בְּאַרְעָא
הָכִי נְמִי לַעֲיָלָא, כָּל שְׁפָן לְבַתֵּר. אָמַר
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל, אֵי אַתּוֹן

וְגו'. וּפְרִטֵי הִירָאָה הֵם מִמְצוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה וּפְרִטֵי הָאֲהָבָה הֵם מִצּוֹת עֲשֶׂה.
וּבִיחוד מַעֲסָק תּוֹרְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ
לְהַבְרָא יִתְבַּרֵּךְ נַחַת גָּדוֹל, וְגַם מָה
שֶׁמְהַלְלִים וּמִשְׁבָּחִים אוֹתוֹ וּמִסְפָּרִים
תְּהַלּוּתוֹ מְגִיעַ לוֹ יִתְבַּרֵּךְ נַחַת גָּדוֹל,
כְּמֵאֲמַר הַפְּתוּב (ישעיה מג כא) 'עַם זֶה
יִצְרַתִּי לִי תְהַלְתִּי יִסְפְּרוּ'.

וְאִי שְׁבָרָא הַבּוֹרָא עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים
וּשְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנִים עַד אֵין
קֶץ וְתַכְלִית, וְכָלֵם מִשְׁבָּחִים וּמְפָאָרִים
וּמְהַלְלִים אֶת שֵׁם יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ כְּמִבְאָר
בְּמִזְמוֹר 'הִלְלוּ אֶת ה' מִן הַשָּׁמַיִם' (תהלים
קמח), עַם כָּל זֶה בְּרָא גַם כֵּן אֶת הָאָדָם
הַתַּחֲתוֹן בְּגוֹף הַגְּשָׁמִי לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ
גַם כֵּן לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ וּתְעַלָּה.

וְעַכְרָז אֵת תּוֹרַת הָאָדָם הוּא אֲנַחְנוּ עַם
קְדוֹשׁ, כְּמֵאֲמַר הַפְּתוּב (יחזקאל לד
לא) 'אָדָם אַתֶּם', וְדַרְשׁוּ רַבִּי ל' (יבמות סא.) :
אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם. וְזֶה מִבְּאָר בְּפִסּוּק
'הֵן לֵה' אֱלֹהֵיךְ הַשָּׁמַיִם וְגו' רַק בְּאַבְתְּיךָ
חֶשֶׁק וְגו' (דברים י יד). וְלֹא עוֹד אֱלָא

בְּאוֹר הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ

נַעֲשִׂית לְפָנָיו לְמַעַלָּה, עַד שִׁישְׂרָאֵל
עוֹשִׂים לְמַטָּה. כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל נִמְצָאִים
בַּעֲבוּדַת רְבוּזָם לְמַטָּה, כִּי גַם לְמַעַלָּה.
בְּזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְבַטְלִים אֶת הַעֲבוּדָה
לְמַטָּה, הֵם מְבַטְלִים לְמַעַלָּה, וְהַעֲבוּדָה
לֹא נִמְצָאת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה.
וְעַל שִׁישְׂרָאֵל בְּטָלוּ אֶת עֲבוּדַתוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּשְׁהִיו שְׂרוּיִים בְּאַרְץ,

ב. לְמַדְנוּ שֶׁלְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ כַּמָּה
מְרַכְבוֹת וְכַמָּה חִילוֹת וְכַמָּה שְׁלִיטִים
מְמַנִּים שְׂנַמְצָאִים בַּעֲבוּדָתוֹ, כְּשִׁזְמַן אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה הַכְּתִירָם בְּכַתְרִים
קְדוּשִׁים כְּמוֹ שֶׁלְמַעַלָּה, הַשְּׂרָה אוֹתָם
בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה כְּדִי שִׁימְצָאוּ בַּעֲבוּדָתוֹ,
וְקִשֵּׁר אֶת כָּל הָעֲלִיוֹנִים עִם יִשְׂרָאֵל.
וּשְׂמַחוֹת לֹא נִכְנָסוֹת לְפָנָיו, וְעֲבוּדָה לֹא

יִדְעִין כְּמָה אוֹכְלוֹסִין כְּמָה חִילִין מִתְעַכְבִּין בְּגִינִיכוֹ, תִּנְדָּעוֹן דְּלִית אֲתוֹן כְּדָאֵי לְמִיקָם בְּעִלְמָא אֶפְלוּ שְׁעֵתָא חָדָא. וְעַם כָּל דָּא כּוֹ. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ פֶּרְשֵׁת בְּשִׁלַּח (דף מו.):
וְשִׁבְחָא דְסָלִיק מֵהַאי עִלְמָא דְאִיהוּ רְחוּק יְתִיר, דָּא נִיחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכוּלָּא. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְאַף גַּם זֹאת, שְׁכַל הַתְּקוּנִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּיִם בְּמַאֲמַר וּמַעֲשֵׂה הָאֲדָם הַתְּחַתּוֹן, כִּי עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְהַפְּלוֹתָיו הַהִגּוּנִים וְעַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְשִׁאֲרֵי דְבוּרִים הַנִּדְבָּרִים אִישׁ אֶל רַעְהוּ בְּעִבּוּדַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ נְחֻמָּנִים וּמִתְעַלִּים כָּל הָעוֹלָמוֹת. גַּם לְהִפְךָ חֶסֶד וְשְׁלוֹם עוֹשֶׂה פְּגָמִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

יִתָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְיִשְׂרָאֵל זְכָאִין, כּוּרְסָא יְקִירָא דְלַעִילָא אֶסְתַּלַּק לְעִילָא לְעִילָא בְּכַמְהָ חֲדָוֹן בְּכַמְהָ רְחִימוֹ וּמִתְחַבְּרָן עֲלָמִין בְּחֲדוּא וְכֻלְהוּ אֲתַבְּרָכִין מַעֲמִיקָא דְנַחְלִין וְעֲלָמִין כְּלֵהוּ אֲתַשְׁקֵן וְאֲתַבְּרָכִין וְאֲתַקְדָּשִׁין בְּכַמְהָ בְּרַכָּאֵן בְּכַמְהָ קְדִישִׁין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי עֲמָהוֹן בְּחֲדוּהָ בְּשִׁלְיָמָא. וּבְשַׁעֲתָא דְיִשְׂרָאֵל לָאו אֵינּוֹן זְכָאִין, כּוּלָּא אִיהוּ בְּהַפּוּכָא. וְעַם כָּל דָּא רְחִימוֹ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אֲתַמְנַע מִנְיָהוּ וּכּוּרְסִיא דְלֵה יִתְבָּא עֲלֵיהוּ כְּאֲמָא עַל בְּנִין וְלָא אֲתַמְנַעַת מְלַמְתַּבַּע עֲלֵיהוּ רְחֻמֵי כּוֹ. עַד כָּאֵן.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ פֶּרְשֵׁת אַחֲרֵי (דף עט.) זֶה לְשׁוֹנוֹ: יֵאָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲזִיבִין עֲבָדֵי פְּגִימוּתָא לְעִילָא, מֵאֵי פְּגִימוּתָא, כְּמָה דְאוּקְמִינֵן פְּגִימוּתָא מִמֶּשׁ. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ בְּזֵהר חָדָשׁ (משיר השירים סב.):

בְּאוֹר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ

כְּ גַם לְמַעְלָה, כָּל שְׁפָן אַחַר כְּהָ. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל, אֵין אַתְּם יוֹדְעִים כְּמָה אוֹכְלוֹסִים וְכַמְהָ חִילוֹת מִתְעַכְבִּים בְּשִׁבִילְכֶם, תִּדְעוּ שְׂאִינְכֶם כְּדָאִים לְעַמְד בְּעוֹלָם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת, וְעַל כָּל זֶה וְכוּ.

ג. בֵּא וְרָאָה, בְּשַׁעֲתָא שְׂיִשְׂרָאֵל צְדִיקִים, כְּסָא הַכְּבוֹד שְׁלַמְעֵלָה מִתְעַלָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּכַמְהָ שְׁמַחֻת, בְּכַמְהָ אֲהֶבָה, וּמִתְחַבְּרִים הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֻלָּם מִתְבְּרָכִים מִמַּעַם הַנְּחָלִים, וְכֻלָּם הָעוֹלָמִים

נְשָׂקִים וּמִתְבְּרָכִים וּמִתְקַדְּשִׁים בְּכַמְהָ בְּרַכּוֹת, בְּכַמְהָ קְדוּשִׁים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח עִמָּהֶם בְּשִׁמְחָה בְּשִׁלְמוֹת. וּבְשַׁעֲתָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים, הַכֹּל הוּא בְּהַפּוּךְ. וְעַם כָּל זֶה, אֲהֶבַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִמְנַעַת מֵהֶם, וְכִסְאוֹ יוֹשֵׁב עֲלֵיהֶם כְּאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵין נִמְנַעַת מִלְּבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רְחֻמִים.

ד. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הִרְשָׁעִים עוֹשִׂים פְּגָם לְמַעְלָה. אֵיזָה פְּגָם, כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ פְּגָם מִמֶּשׁ.

דְּמִסָּאב גְרַמָּה מְלַרַע מְסָאבִין לָהּ
מְלַעֲיָלָא. מְקַדְשִׁין לָהּ מְלַעֲיָלָא יָאוּת,
דְּהָא קְדוּשָׁא דְמֵאֲרָה שְׂרִיא עֲלָהּ, אָבַל
מְסָאבִין לָהּ מֵאֵן אַתְרֵי. וְאִי תִימָא
מְלַעֲיָלָא, וְכִי מְסָאבוּתָא שְׂרִיא לְעִילָא.
אָמַר רַבִּי חֵיָא, הִינּוּ דְתַנִּינן בְּעוֹבְדוּי
דְלַתְתָּא אַתְעַר עוֹבְדָא לְעִילָא, אִי
עוֹבְדָא דְלַתְתָּא הִיא בְּקְדוּשָׁה אַתְעַר
קְדוּשָׁא לְעִילָא וְאִתִּי וְשְׂרִיא עֲלָהּ
וְאִתְקַדְּשׁ בָּהּ, וְאִי אִיהוּ אִסְתָּאב לַתְתָּא
אַתְעַר רוּחַ מְסָאבוּתָא לְעִילָא וְאִתִּי
וְשְׂרִיא עֲלָהּ וְאִסְתָּאב בָּהּ, דְּהָא בְּעוֹבְדָא
תְּלִיא מְלַתָּא, דְּהָא לִית טָב וְכִישׁ קְדוּשָׁא
וּמְסָאבוּתָא דְלִית לָהּ עֲקָרָא וְשְׂרִיא
לְעִילָא, וּבְעוֹבְדָא דְלַתְתָּא אַתְעַר עוֹבְדָא
דְלַעֲיָלָא. מֵאִי דְתְּלִי בְּעוֹבְדָא, בְּעוֹבְדָא

וּבְפִרְשֵׁת הַאֲזִינוּ זֶה לְשׁוֹנוֹ (דף רצו):
"אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל הַגֵּי
תְּקוּנִין וְכָל הַגֵּי מְלִי לְמַחְצָדָא חֲקֵלָא
אַתְמַסְרִין, וְהַגֵּינִן חֵיבִין עֲבָדִי פְּגִימוּתָא
כְּבִיכּוּל לְעִילָא כּוּ', דְּכָל הַגֵּי תְּקוּנִין לֹא
אַשְׁתַּכְּחוּ כְּדָקָא יָאוּת. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּבְפִרְשֵׁת תְּרוּמָה (דף קנה): זֶה לְשׁוֹנוֹ:
'רְזָא דְכוּרְסָיָא קְדוּשָׁא לֹא
אַתְקִין לְעִילָא אֲלָא מְגוּ תְּקוּנָא דְבִנֵי
עֲלָמָא, כִּד אֵינּוּן בְּנֵי נְשָׂא זְכָאִין וְחִסִּידִין
וְדַעֲי לַתְּקָנָא תְּקוּנִין כּוּ'. עַד כָּאֵן
לְשׁוֹנוֹ.

וּבְפִרְשֵׁת צו (דף לא): זֶה לְשׁוֹנוֹ:
'וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
קְדוּשִׁים' (ויקרא י"א מד), מֵאֵן דְּמְקַדְּשׁ
גְרַמָּה מְלַרַע מְקַדְּשִׁין לָהּ מְלַעֲיָלָא, מֵאֵן

באור הנהר הקדוש

קְדוּשַׁת רְבוּנוּ שׁוּרָה עֲלֵינוּ, אָבַל מְטַמְּאִים
אוּתוּ מֵאִיזוּה מְקוּם, וְאִם תֵּאמַר
מְלַמְעֵלָה, וְכִי טַמְּאָה שׁוּרָה מְלַמְעֵלָה.
אָמַר רַבִּי חֵיָא, זֶה שְׂשִׁינּוּ, בְּמַעֲשָׂה
שְׁלֵמְטָה מִתְעוֹרֵר מַעֲשָׂה שְׁלֵמְעֵלָה. אִם
הַמַּעֲשָׂה שְׁלֵמְטָה בְּקְדוּשָׁה, מִתְעוֹרֵר
קְדוּשָׁה לְמַעֲלָה, וּבָאָה וְשׁוּרָה עֲלֵינוּ
וּמִתְקַדְּשׁ בָּהּ. וְאִם הוּא מְטַמָּא לְמַטָּה,
מִתְעוֹרֵר רוּחַ טַמְּאָה מְלַמְעֵלָה, וּבָאָה
וְשׁוּרָה עֲלֵינוּ וְנִטְמָא בָּהּ, שְׁהֵרִי הַדְּבָר
תְּלוּי בְּמַעֲשָׂה. שְׁהֵרִי אֵין לָךְ טוֹב וְרַע,
קְדוּשָׁה וְטַמְּאָה, שְׂאִין לָהֶם עֲקָר וְשְׂרִישׁ
לְמַעֲלָה, וּבְמַעֲשָׂה שְׁלֵמְטָה מִתְעוֹרֵר
מַעֲשָׂה שְׁלֵמְעֵלָה. מַה שְׁתְּלוּי בְּמַעֲשָׂה,

ה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל אֵלוּ הַתְּקוּנִים וְכָל
אֵלוּ הַדְּבָרִים נְמַסְרוּ לְקוּצְרֵי הַשְּׂדֵה.
וְלַמְדוּנוּ, רְשָׁעִים כְּבִיכּוּל עוֹשִׁים פְּגָם
לְמַעֲלָה וְכוּ'. שְׁהֵרִי כָּל אֵלוּ הַתְּקוּנִים לֹא
נְמַצָּאִים כְּמוֹ שְׂצָרִיף.

ו. סוּד הַפֶּסֶא הַקְּדוּשׁ לֹא הִתְתַּקֵּן לְמַעֲלָה,
אֲלָא מִתּוֹף תְּקוּן בְּנֵי הָעוֹלָם. כְּשִׂאוּתָם
בְּנֵי אָדָם צְדִיקִים וְחִסִּידִים וְיוֹדְעִים לַתְּקֵן
תְּקוּנָם.

ז. 'וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים'. מִי
שְׂמַקְדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ מְלַמְטָה, מְקַדְּשִׁים
אוּתוּ מְלַמְעֵלָה. וּמִי שְׂמַטְמָא אֶת עַצְמוֹ
מְלַמְטָה, מְטַמְּאִים אוּתוּ מְלַמְעֵלָה.
מְקַדְּשִׁים אוּתוּ מְלַמְעֵלָה נְאָה, שְׁהֵרִי

דְּכַתִּיב (דברים כג י) 'וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רַע'. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

הַנֶּה עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָיִם פִּי עֶקֶר כְּוִנַּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ וְתַכְלִית הַבְּרִיאָה הוּא בַּעֲבוּר הָאָדָם, לְתַת נַחַת רוּחַ בַּעֲבוּדָתוֹ לְיִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה, וְאֲשָׁרֵי הָאִישׁ גֵּרָא אֶת ה' בְּמַצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה, לְתַקֵּן תְּקוּנָא דְלַעֲיָלָא בְּמַעֲשֵׂה וּבְמַחְשָׁבָה וּבְדַבּוּר פִּי כָּל צָכָאוֹ וְיִמְיוֹ בַּעוֹלָם הַזֶּה. וְדִי בְּהַעֲרָה זֹו לְמַשְׁכִּיל.

אֲתַעֲר לַעֲיָלָא אֲתַעֲבִיד עוֹבְדָא, וּמָה דְתַלִּי בְּמַלִּין בְּמַלִּין כַּד אֲתַגְזֹר בְּמַלְהָ אֲתַעֲר הָכִי לַעֲיָלָא. וְאִי תִימָה מַלְהָ מֵאִי אֲתַעֲר. אֶלָּא הָכִי כְּתִיב (ישעיה נח יג), 'וְדַבֵּר דְּבַר', הַהוּא דְבַר אֲתַעֲר מַלְהָ אֲחֵרָא לַעֲיָלָא דְאֶקְרִי דְבַר, 'דְּבַר ה' אֲשֶׁר הִיָּה' (הושע א א), 'וְדַבֵּר ה' הִיָּה יְקָר' (ש"א ג א), 'בְּדַבֵּר ה' שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ' (תהלים לג ו), דְּהָא תַּנְיִנָן הַהוּא מַלְהָ סְלֵקָא וּבְקַע רְקִיעִין עַד דְּסְלֵקָא בְּדוּכְתָהּ וְאֲתַעֲר מָה דְאֲתַעֲר, אִי טָב אִי בִישׁ בִּישׁ, כְּמָה

בְּאוּר הַיְהוּדִי הַקְּדוּשׁ

'וְדַבֵּר ה' הִיָּה יְקָר'. 'בְּדַבֵּר ה' שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ'. שְׁהַרִי שְׁנִינוּ, אוֹתוֹ הַדְּבַר עוֹלָה וּבּוֹקַע רְקִיעִים עַד שְׁעוֹלָה בְּמַקוֹמוֹ וּמַעוֹרֵר אֶת מָה שְׁמַעוֹרֵר, אִם טוֹב טוֹב, וְאִם רַע רַע. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רַע'.

בְּמַעֲשֵׂה מַתְעוֹרֵר לְמַעֲלָה וְנַעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה. וּמָה שְׁתַּלּוּי בְּדַבְרִים, בְּדַבְרִים. כְּשִׁנְגוֹר בְּדַבֵּר, מַתְעוֹרֵר כֶּף לְמַעֲלָה. וְאִם תֹּאמַר, מָה הַדְּבַר מַעוֹרֵר, אֶלָּא כֶּף כְּתוּב, 'וְדַבֵּר דְבַר', אוֹתוֹ הַדְּבַר מַעוֹרֵר דְבַר אֲחֵר לְמַעֲלָה שְׁנַקְרָא דְבַר. 'דְּבַר ה' אֲשֶׁר הִיָּה'.